

ΕΚΘΕΣΗ ΡΟΜΠΑΪ: ΕΤΣΙ ΘΑ ΟΔΗΓΗΘΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ένα έγγραφο εξαιρετικά αποκαλυπτικό των προθέσεων της Γερμανίας να μετατρέψει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης κάτω από τον έλεγχο της, όσο και του τρόπου με τον οποίο πρόκειται να

υλοποιηθεί αυτό, μέσω γρήγορων αλλαγών στις ευρωπαϊκές συνθήκες αλλά και αλλαγών που θα ενσωματωθούν στα εθνικά συντάγματα.

Ο οικονομικός ιστότοπος XrimaNews.gr παρουσιάζει σε πρώτη δημοσίευση μεταφρασμένη την πλήρη έκθεση του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Van Rompuy, με τα θέματα συζήτησης και τις προτάσεις που θα κατατεθούν στη συνάντηση της 9ης Δεκεμβρίου, πιθανώς της σημαντικότερης μέχρι στιγμής απ' την έναρξη της ευρωπαϊκής κρίσης.

Στην έκθεση φαίνεται ότι ο δημοσιονομικός και δη οικονομικός έλεγχος των κρατών μεταφέρεται στην ΕΕ και ουσιαστικά περνά στη Γερμανία, η οποία μεταξύ άλλων επιδιώκει και τη χρηματοοικονομική ενοποίηση, μετατρέποντας την ίδια σε παγκόσμιο χρηματοοικονομικό κέντρο.

Έλεγχος των δημοσιονομικών, της φορολογίας, της έκδοσης χρέους, μέτρα και αυτόματες ποινές και κυρώσεις, πειθαρχία και συμμόρφωση, είναι μερικά απ' όσα αναφέρονται συνεχώς στην έκθεση, η οποία αν είχε κατατεθεί στην προ κρίσης εποχή θα είχε προκαλέσει επανάσταση στην ΕΕ.

Η έκθεση αναφέρεται στην έκδοση ευρωομολόγου στο μακροπρόθεσμο ορίζοντα και μόνο αφού πρώτα η Γερμανία έχει πετύχει τη

δημοσιονομική ολοκλήρωση και υποταγή όλων των κρατών σε όσα απαιτεί. Επίσης, αναφέρεται στο ελληνικό PSI και δηλώνει ότι πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει δέσμευση πως θα πρόκειται για μοναδική περίπτωση και ότι δε θα υπάρξει άλλη αναδιάρθρωση χρέους.

Αλλαγές στις εθνικές νομοθεσίες, στα εθνικά Συντάγματα και στις συνθήκες της ΕΕ είναι μερικοί μόνο απ' τους τρόπους που η Γερμανία επιδιώκει να εξασφαλίσει ότι η Ένωση δε θα διασπαστεί αλλά θα ολοκληρωθεί με βάση τα δικά της πρότυπα. Αναφορές στο ευρώ ως παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα αλλά και στον έλεγχο του χρέους των κρατών μελών από την ΕΕ αξίζουν την προσοχή.

Η μετάφραση είναι από το XrimeaNews.gr και αυτή είναι η πρώτη δημοσίευση της πλήρους έκθεσης στην Ελλάδα

6 Δεκεμβρίου 2011

**ΓΙΑ ΜΙΑ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΕΚΘΕΣΗ**

Η Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου του 2011 ανέθεσε στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, σε στενή συνεργασία με τον Πρόεδρο της Επιτροπής και τον Πρόεδρο του Eurogroup να προσδιορίσει τα δυνατά μέτρα για να καταστεί η οικονομική ένωση ανάλογη με τη νομισματική ένωση με την εξής εστίαση: περαιτέρω ενίσχυση της οικονομικής σύγκλισης, βελτίωση της δημοσιονομικής πειθαρχίας και εμπάθυνση της οικονομικής ένωσης εντός της ζώνης του ευρώ.

Η παρούσα έκθεση προβαίνει σε απολογισμό των όσων έχουν επιτευχθεί μέχρι σήμερα – τα οποία συχνά υποτιμούνται – και να καθορίσει τη μελλοντική πορεία. Λαμβάνει υπόψη τις διμερείς διαβουλεύσεις που έλαβαν χώρα με όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ στην προπαρασκευαστική διαδικασία.

1) Ως αντίδραση στην κρίση του δημόσιου χρέους, σημαντικές αλλαγές στη διακυβέρνηση έχουν λάβει χώρα στο τελευταίο ενάμιση χρόνο, με τη δημιουργία του EFSF, τη συμφωνία για ένα μελλοντικό ESM, τις αποφάσεις σχετικά με τη δημοσιονομική εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, καθώς

και την πιο διευρυμένη δομή της διακυβέρνησης της ζώνης του ευρώ που αποφασίστηκε τον Οκτώβριο στην Ευρωπαϊκή Σύνοδο Κορυφής και το πακέτο των έξι νομοθετικών πράξεων για την οικονομική διακυβέρνηση που εγκρίθηκε στις 16 Νοεμβρίου.

Η εφαρμογή αυτού του πακέτου θα ξεκινήσει το Δεκέμβριο. Εν τω μεταξύ, η Επιτροπή υπέβαλλε στις 23 Νοεμβρίου μια νέα δέσμη προτάσεων για να μετατρέψει σε νομοθεσία τις κατευθύνσεις που συμφωνήθηκαν τον Οκτώβριο σχετικά με (i) την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του σχεδίου του δημοσιονομικού προϋπολογισμού και τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος στα κράτη μέλη στη ζώνη του ευρώ και (ii) την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά την οικονομική τους σταθερότητα στη ζώνη του ευρώ.

2) Η σταθερότητα και η ακεραιότητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης απαιτεί τόσο την ταχεία και αυστηρή εφαρμογή των μέτρων που έχουν ήδη συμφωνηθεί όσο και τις περαιτέρω ποιοτικές κινήσεις προς την κατεύθυνση μιας γνήσιας «δημοσιονομικής ένωσης». Αυτό θα οδηγήσει σε σημαντική ενίσχυση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών και σε έναν υψηλότερο βαθμό επιτήρησης και πειθαρχίας των εθνικών πολιτικών. Οι πιο μακροπρόθεσμες διαρθρωτικές αλλαγές αναφορικά με τον τρόπο οι εθνικές πολιτικές εφαρμόζονται είναι, επίσης, πολύ σημαντικές για να αντιμετωπίσουν τη βραχυπρόθεσμη αβεβαιότητα και να αποκαταστήσουν την αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη στη ζώνη του ευρώ.

3) Αυτό πρέπει να γίνει διατηρώντας παράλληλα την ακεραιότητα της ΕΕ και τη συνοχή μεταξύ των κρατών στη ζώνη του ευρώ και στην ΕΕ στο σύνολό της. Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ έχουν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην εγγύηση της ενότητας της Ένωσης στο σύνολό της.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΛΙΣΗ ΣΤΗ ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩ

4) Η κρίση έχει δείξει ότι οι αποκλίνουσες μακροοικονομικές τάσεις μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά το σύνολο της ζώνης του

ευρώ. Ενώ δεν μπορεί να υπάρξει ένας κανόνας που να ταιριάζει σε όλα τα μεγέθη, ένας υψηλότερος βαθμός συντονισμού και ολοκλήρωσης είναι απαραίτητος ώστε να αποφευχθούν μη βιώσιμες τάσεις. Σε μια νομισματική ένωση με ένα ολοκληρωμένο χρηματοπιστωτικό τομέα, η αλληλεξάρτηση και οι δευτερογενείς συνέπειες (σε περίπτωση κρίσης) είναι πολύ μεγάλες.

5) Τα μέτρα που έχουν ήδη εγκριθεί περιλαμβάνουν μια διαδικασία (αντιμετώπισης) υπερβολικών ανισορροπιών που έχει ήδη συμπεριληφθεί στη δέσμη νομοθετικών μέτρων για την οικονομική διακυβέρνηση. Περιέχει ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης που βασίζεται σε ένα πίνακα αποτελεσμάτων των οικονομικών δεικτών (συμπεριλαμβανομένου του κόστους εργασίας, αύξηση των πιστώσεων, ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, μερίδια αγοράς των εξαγωγών και τις τιμές κατοικιών) και ένα διορθωτικό σκέλος με τις ενδεχόμενες κυρώσεις σε περίπτωση που διαπιστώνονται κατ'εξακολούθηση παραβάσεις από ένα κράτος μέλος να λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση των ανισορροπιών. Παράλληλα, τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ έχουν αναλάβει πρόσθετες δεσμεύσεις εντός του πλαισίου του Euro Plus Pact σε τέσσερις τομείς που είναι βασικοί για τη σύγκλιση: ανταγωνιστικότητα, απασχόλησης, βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Αυτά τα νέα μέσα πρέπει τώρα να εφαρμοστούν δυναμικά. Παράλληλα, υπάρχει ανάγκη να ενισχυθεί περαιτέρω το σύστημα.

6) Στο πλαίσιο αυτό, τα ακόλουθα πρόσθετα μέτρα πρέπει να εξεταστούν:

α) Τον Οκτώβριο η Ευρωπαϊκή Σύνοδος Κορυφής συμφώνησε στην εκ των προτέρων εξέταση σε επίπεδο ζώνης ευρώ όλων των σημαντικών οικονομικών σχεδίων μεταρρύθμισης και ως προς τις πιθανές δευτερογενείς τους συνέπειες (κίνδυνος μόλυνσης). Η εν λόγω συμφωνία θα πρέπει να γίνει πλήρως λειτουργική, με μια ειδική διαδικασία που θα δημιουργηθεί, κυρίως μέσω της συζήτησης στο πλαίσιο του Eurogroup, με βάση μια ανάλυση από την Επιτροπή.

β) Η μη εφαρμογή από μια χώρα των μεταρρυθμίσεων που είναι απαραίτητες για την ομαλή λειτουργία της νομισματικής ένωσης

έπειτα από συγκεκριμένες συστάσεις για τη ζώνη του ευρώ που έχουν υιοθετηθεί από τα κράτη μέλη βάσει των άρθρων 121 (2) και 148 (4) της ΣΛΕΕ θα πρέπει να συνεπάγεται οικονομικές κυρώσεις. Τα σαφή κριτήρια για τον εκ των προτέρων προσδιορισμό των συστάσεων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε κυρώσεις θα πρέπει να ορίζονται με δευτερογενή νομοθεσία. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην κράτη μέλη της ευρωζώνης με προβλήματα ανταγωνιστικότητας ή / και υψηλή ανεργία.

Αυτά τα μέτρα μπορούν να ληφθούν εντός του ισχύοντος πλαισίου της Συνθήκης, βάσει του άρθρου 136 ΣΛΕΕ.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

7) Η δέσμη νομοθετικών μέτρων για την οικονομική διακυβέρνηση που εγκρίθηκε στις 16 Νοεμβρίου αποτελεί ένα σημαντικό μέτρο για την ενίσχυση της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Οι νέοι μηχανισμοί βασίζονται τόσο σε συστάσεις όσο και κυρώσεις. Το πεδίο για την επιβολή κυρώσεων στη ζώνη του ευρώ διευρύνθηκε και η λήψη αποφάσεων έχει επιταχυνθεί και απλουστευθεί, ώστε να αυξηθεί ο αυτοματισμός. Οι νομοθετικές προτάσεις της Επιτροπής που εκδόθηκαν στις 23 Νοεμβρίου θα ενισχύσουν περαιτέρω την πειθαρχία και τη συμμόρφωση στη ζώνη του ευρώ.

8) Το συνδυασμένο αποτέλεσμα όλων αυτών των μέτρων θα είναι πολύ σημαντικό. Ωστόσο, το να κινηθεί η περιοχή του ευρώ προς μια πραγματική οικονομική ένωση απαιτεί πρόσθετα μέτρα προς την κατεύθυνση μιας «νέα δημοσιονομικής ολοκλήρωσης». Για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη της αγοράς στη ζώνη του ευρώ και για τη διασφάλιση της πολιτικής βιωσιμότητας των μηχανισμών αλληλεγγύης, είναι πολύ σημαντικό να ενισχυθεί η αξιοπιστία των δημοσιονομικών μας κανόνων (επίπεδα ελλείμματος και χρέους) και να διασφαλιστεί η πλήρης συμμόρφωση. Αυτό είναι πιθανό να απαιτεί αλλαγές στο πρωτογενές δίκαιο.

9) Δύο δρόμοι είναι δυνατοί από αυτήν την άποψη, χωρίς να είναι είναι αμοιβαία αποκλειόμενοι:

α) Ουσιαστική αναθεώρηση του πρωτοκόλλου αριθ. 12 της Συνθήκης, σε συνδυασμό με περαιτέρω μεταρρυθμίσεις στο παράγωγο δίκαιο.

β) Οι τροποποιήσεις της Συνθήκης μέσα από μια διαδικασία αναθεώρησης με βάση το άρθρο 48 της ΣΕΕ.

Αναθεώρηση του πρωτοκόλλου αριθ. 12 και στο παράγωγο δίκαιο

10) Η υποχρέωση για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης να επιτύχουν και να διατηρήσουν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό κατά τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου θα μπορούσε να εισαχθεί στο πρωτόκολλο (αριθ. 12) σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, ως ένα μέσο για να εξασφαλίζεται ότι τα υπερβολικά ελλείμματα θα αποφεύγονται και ότι το θα μειωθεί κάτω από το 60%. Μια αποφασιστική σύγκλιση προς ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς από τις τρέχουσες θέσεις θα πρέπει να προβλέπεται για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης, σύμφωνα με ένα χρονοδιάγραμμα που θα καθιερωθεί από την Επιτροπή. Επιπλέον, το πρωτόκολλο θα περιλαμβάνει και την υποχρέωση για τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ να συμπεριλάβουν μια τέτοια διάταξη στην εθνική νομοθεσία τους κατά προτίμηση σε συνταγματικές ή ισοδύναμου επιπέδου ρήτρες. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα είναι αρμόδιο για τον έλεγχο της μεταφοράς του εν λόγω κανόνα σε εθνικό επίπεδο. Ο κανόνας αυτός πρέπει να συμπληρωθεί με τον αυτόματο μηχανισμό διόρθωσης (για παράδειγμα αυτόματες μειώσεις των δαπανών, αυξήσεις σε φόρους ή με συνδυασμό των δύο), τις οποίες ορίζει κάθε κράτος μέλος, σε περίπτωση απόκλισης.

Τα κράτη μέλη της ευρωζώνης θα πρέπει να υποβάλλουν εκθέσεις εκ των προτέρων σχετικά με τις εθνικές ομολογιακές τους εκδόσεις και μία κεντρική και συγκεντρωτική καταγραφή και παρακολούθηση όλων των εκδόσεων χρέους στην ευρωζώνη θα πρέπει να υιοθετηθεί.

11) Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με περαιτέρω ενίσχυση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος για την τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ τα κράτη μέλη και να εισαχθεί μέσω του παράγωγου δικαίου με βάση το άρθρο 136 ΣΛΕΕ. Αυτό θα επιτρέψει

υψηλότερο βαθμό ακρίβειας των μέτρων που πρέπει να θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, η οποία θα μπορούσε να μελετά και να εγκρίνει το πρόγραμμα που προβάλλει το κράτος μέλος. Οι γενικοί στόχοι που καθορίζονται σε ένα έγγραφο ή πράξη του Συμβουλίου θα μπορούσε να είναι δεσμευτική ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

12) Οι αλλαγές στο πρωτόκολλο αριθ. 12 μπορούν να εισαχθούν με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου μετά από πρόταση της Επιτροπής μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η απόφαση αυτή δεν απαιτεί κύρωσή της σε εθνικό επίπεδο. Αυτή η διαδικασία θα μπορούσε επομένως να οδηγήσει σε ταχείες και σημαντικές αλλαγές.

Τροπολογίες συνθήκης μέσω του άρθρου 48 της ΣΕΕ

13) Ένας άλλος δρόμος που πρέπει να επιδιωχθεί είτε παράλληλα ή σε μεταγενέστερο στάδιο θα ήταν να γίνει αναθεώρηση των άρθρων ΤFUE της συνθήκης που σχετίζονται με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, μέσω της αναθεώρησης της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 48 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η αναθεώρηση συνίσταται σε τροποποίηση ή αντικατάσταση του άρθρου 136 ή / και την αναθεώρηση του πρωτοκόλλου αριθ. 14 σχετικά με το Eurogroup.

14) Αυτή η διαδικασία θα ήταν χρονοβόρα και θα υπόκειται σε επικύρωση απ' όλα τα κράτη Μέλη, αλλά θα επιτρέψει πιο θεμελιώδεις αλλαγές στο δημοσιονομικό πλαίσιο, όπως:

- Η τροποποίηση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (άρθρο 126) για τα κράτη Μέλη της ζώνης του ευρώ
- Η ενίσχυση του ρόλου των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, με μεγαλύτερη όχληση στην περίπτωση της έλλειψης εφαρμογής. Για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης σε μια διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, μια δυνατότητα για την Επιτροπή και το Συμβούλιο (Eurogroup) θα μπορούσε να είναι να ζητήσει αλλαγές σε ένα σχέδιο προϋπολογισμού πριν από την υποβολή στο εθνικό κοινοβούλιο εάν η δημοσιονομική στάση δεν συνάδει με το συμφωνημένο σχέδιο. Στην περίπτωση των κρατών μελών της ευρωζώνης που είναι κάτω από ένα πρόγραμμα παροχής βοήθειας

και εξακολουθούν να μην πληρούν τις προϋποθέσεις, η Επιτροπή θα μπορούσε να λάβει έκτακτες εξουσίες, όπως η εκ των προτέρων έγκριση όλων των σπουδαίων οικονομικών μεταρρυθμίσεων.

- Την ένταξη σε ένα αναθεωρημένο Πρωτόκολλο αριθ. 14 των αλλαγών που συμφωνήθηκαν στον τομέα της οικονομικής διακυβέρνησης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

15) Δύο πρόσθετα μέτρα, στενά συνδεδεμένα με την πρόοδο που πρέπει να γίνει στην οικονομική σύγκλιση και στη δημοσιονομική πειθαρχία, θα μπορούσαν επίσης να εξεταστούν:

– Η προσφυγή στην ενισχυμένη συνεργασία, με τη συμμετοχή όλων των κρατών μελών της ευρωζώνης, με έμφαση σε τομείς που είναι απαραίτητοι για την ομαλή λειτουργία της ζώνης του ευρώ, όπως η λειτουργία της αγοράς εργασίας, τη βιωσιμότητα των συντάξεων και των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και την υιοθέτηση ρεαλιστικών μέτρων φορολογικού συντονισμού. Βήματα για την περαιτέρω χρηματοπιστωτικών ολοκλήρωση στη ζώνη του ευρώ θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη. Στο πλαίσιο μιας πιθανής αλλαγής της Συνθήκης, ένα παρόμοιος μηχανισμός με αυτόν που υπάρχει ήδη στον τομέα της ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης θα μπορούσε να εισήχθη για να επιταχυνθεί η προσφυγή στην ενισχυμένη συνεργασία. Οι εξελίξεις αυτές δεν πρέπει να υπονομεύσουν την εσωτερική αγορά.

– Το άνοιγμα της δυνατότητας, με μια πιο μακροπρόθεσμη προοπτική, για την μετάβαση προς κοινή έκδοση χρέους σε μια σταδιακή και με συγκεκριμένα κριτήρια διαδικασία, για παράδειγμα, ξεκινώντας με τη συγκέντρωση ορισμένων χρηματοδοτικών μέσων. Οποιαδήποτε μέτρα προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να συνοδεύονται με ένα ισχυρό πλαίσιο για τη δημοσιονομική πειθαρχία και την οικονομική ανταγωνιστικότητα για την αποφυγή του ηθικού κινδύνου και για να προωθηθεί η ευθύνη η συμμόρφωση. Αυτό θα απαιτήσει επίσης πιο παρεμβατικό έλεγχο της εθνικής δημοσιονομικής πολιτικής από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η διαδικασία αυτή θα υπογραμμίσει το

μη αναστρέψιμο του ευρώ (την εδραίωση του), θα δώσει μια μακρά προοπτική για το θέμα της χρηματοδότησης (δανειοδότησης των κρατών μελών), και θα ενισχύσει το ρόλο του ευρώ ως παγκόσμιου αποθεματικού νομίσματος. Παράλληλα, θα ήταν στην πραγματικότητα επίσης ένας πολύ ισχυρός μηχανισμός για τη δημοσιονομική πειθαρχία.

Ενίσχυση των υφιστάμενων μηχανισμών αντιμετώπισης κρίσεων

16) Μακροπρόθεσμες μεταρρυθμίσεις, όπως αυτές που αναφέρονται παραπάνω πρέπει να συνδυαστούν με τη λήψη άμεσων μέτρων για την αντιμετώπιση των εντάσεων στην αγορά.

17) Πρώτον, υπάρχει ανάγκη να ολοκληρωθεί η υλοποίηση των σημαντικών μέτρων που έχουν ήδη αποφασιστεί. Αυτό συνεπάγεται:

– Ταχεία επίτευξη συμφωνίας, στην ιδανική περίπτωση μέχρι το Μάρτιο του 2012, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις δύο προτάσεις της Επιτροπής που κατέθεσε στις 23 Νοεμβρίου. Ενδεχομένως ενίσχυση τους σύμφωνα με τις αλλαγές στο πρωτόκολλο αριθ. 12 που περιγράφονται παραπάνω.

– Ταχεία ανάπτυξη του μηχανισμού μόχλευσης του EFSF, μέσω των δύο συγκεκριμένων επιλογών που συμφωνήθηκαν από το Eurogroup στις 29 Νοεμβρίου.

18) Δεύτερον, η συνθήκη για το ESM θα πρέπει να ολοκληρωθεί και να επικυρωθεί γρήγορα, ενώ θα πρέπει να γίνει προσαρμογή του προκειμένου να το καταστήσει πιο αποτελεσματικό μέσω:

– Της αναφορά σαφώς, όσον αφορά την PSI, της δέσμευσης να τηρηθούν αυστηρά οι αρχές και πρακτικές του ΔΝΤ με τη σαφή επιβεβαίωση ότι η απόφαση που ελήφθη στις 21 Ιουλίου σχετικά με το ελληνικό χρέος είναι μοναδική και εξαιρετική. Αυτό είναι το κλειδί για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνη στις αγορές κρατικού χρέους.

– Την σύγκλιση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων από το ESM με τη διαδικασία και τους μηχανισμούς που ισχύουν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (η ομοφωνία να περιορίζεται σε περιορισμένο αριθμό αποφάσεων)

- Εισαγωγή της δυνατότητας για την ESM για την άμεση ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζικών ιδρυμάτων και για την απόκτηση από το ίδιο των χαρακτηριστικών ενός πιστωτικού ιδρύματος.
- Τη δυνατότητα να επανεξεταστεί η περιοριστική ρήτρα για μέγιστο ύψος κεφαλαίων συνδυαστικά από το ESM και το EFSF της τάξης των 500 δις ευρώ ώστε να δοθεί στο ESM πλήρης δανειοδοτική ικανότητα.

19) Τέλος, υπάρχει η ανάγκη να διασφαλιστεί ότι το ΔΝΤ έχει επαρκείς πόρους για την αντιμετώπιση της κρίσης μέσω της παροχής πρόσθετων μέσων, όπως έγινε το 2009, ιδίως μέσω διμερών δανείων.

Πηγή/φωτό: TnxS